

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КОРАБЛЕБУДУВАННЯ
ІМЕНІ АДМІРАЛА МАКАРОВА

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СПОРТУ,
ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ, ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ**

**Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів,
аспірантів та молодих учених**

м. Миколаїв, 28–29 жовтня 2021 року

Редакційна колегія:

Адаменко О. О., канд. пед. наук, доцент кафедри ТООПС
Бірюк С. В., канд. наук з фіз. вих. та спорту, доцент кафедри ТООПС
Деркач В. М., канд. наук з фіз. вих. та спорту, доцент кафедри ФВС
Марцінковський І. Б., канд. мед. наук, доцент кафедри ТООПС
Сокол О. В., доцент кафедри ФВС
Савіна О. Ю., канд. техн. наук, доцент кафедри ФВС
Челушкіна М. В., провідний фахівець кафедри ТООПС

Головний редактор:

Кувалдіна О. В., канд. наук з фіз. вих. та спорту, доцент,
завідувач кафедри ТООПС

Матеріали надруковані в авторській редакції.

*За зміст матеріалів і достовірність наведених даних
несуть відповідальність автори публікації та їх наукові керівники.*

Актуальні проблеми спорту, фізичного виховання, здоров'я людини :
А 43 матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів, аспірантів
та молодих учених, 28–29 жовтня 2021 року. – Миколаїв: НУК імені адмірала
Макарова, 2021. – 318 с.

ISBN 978-966-321-436-8

У збірнику представлено тези за напрямками роботи конференції:
"Олімпійський рух, олімпійська освіта: історія проблеми, можливості";
"Олімпійський та професійний спорт: проблеми та перспективи розвитку";
"Фізичний стан, контроль фізичної підготовки та успішності фізичного
виховання"; "Адаптивна фізична культура і спорт"; "Розвиток Wellness-індустрії
в Україні та світі". Матеріали конференції становлять науковий інтерес для
науково-педагогічних працівників, тренерів, спортсменів, викладачів, наукових
співробітників.

Література

1. Асоціація футболу Миколаївської області. <https://ffmo.com.ua/>
2. Двойнисюк А, Кутовой Б. Футбольний Николаев. – Николаев: Атолл, 2008. – 488 с.

ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ВІТРИЛЬНОГО СПОРТУ В УКРАЇНІ

Стефанов В. М., Бірюк С. В.

Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова, Миколаїв

Вступ. Україна пронизана кілометрами річок та має вихід в море, що історично сприяло постійному розвитку судноплавства. Протягом цього часу вітрильний спорт тісно пов'язаний з історією та традиціями країни. Збереження минулого в пам'яті народній і наслідування славних традицій корабельної сторони, виховання молоді в дусі вдячності та чесності стосовно минулого й сьогодення, романтика далеких мандрювань під вітрилами завжди були притаманні різним поколінням українців.

Вивчаючи історичні аспекти розвитку вітрильного спорту, дуже часто ми зустрічаємо висловлювання стосовно того, що головне для яхти – маневреність, швидкість, легке керування. Наші предки українські козаки з успіхом вирішували ці завдання, збудувавши універсальні вітрильні судна – «чайки», що були пристосовані до умов як річок так і моря. Морські походи козаків практикувалися здавна, але тільки на початку XVII століття вони доходять до небувалих розмірів і нечуваної відваги [1].

Багато історичних досліджень проведено з історії вітрильного спорту (Голубев А., 1907; Зубов Б. Н., 1990; Кісельов А. Ф., 2004; Первов Г. А., 2001 та ін.) та історія вітрильного спорту півдня України продовжується і в інших умовах, тому вимагає подальших дослідів.

Мета. Розглянути витоки та розвиток вітрильного спорту в Україні.

Методи дослідження. Аналіз та вивчення літературних джерел, статистичних звітів, матеріалів мережі Інтернет.

Результати дослідження. Із 32 літніх Олімпійських видів спорту вітрильний спорт є пріоритетним для України, а його історія важливою для нащадків.

З 1887 р. починається поступовий розвиток вітрильного спорту на півдні України. Через нестачу яхт та відсутність єдиних правил, вітрильний спорт не зміг відразу отримати високу популярність. Але кількість яхт-клубів в цьому регіоні невпинно збільшувалася, як і кількість яхт та перегонів.

У 1875 році в Одесі відкривається перший яхт-клуб на Чорному морі, Чорноморський яхт-клуб. Клуб формально підкорявся Морському відомству, яке на той час очолював великий князь Костянтин Миколайович. Офіційним документом, який ліг в основу створення яхт-клубу, можна вважати наказ

№ 87 генерал-адмірала Костянтина, датований 4 липня 1875, про присвоєння прапорів. Засновується яхт-клубу за зразком Санкт-Петербурзького річкового яхт-клубу. Перший статут яхт-клубу було видано 12 вересня 1875 року. Організаційна структура передбачалася на зразок англійських яхт-клубів [3].

Миколаївський яхт-клуб, відкритий в Миколаєві в 1889 році, також є найстарішим в Україні. Ініціатором створення яхт-клубу був капітан 1-го рангу Євген Голиков. Перше установче зібрання відбулося 12 серпня 1887 року в Морському зборах, в «молдаванському домі» на набережній Інгулу. Членами клубу виявили бажання стати понад 50 осіб. На цих зборах обговорювався проект Статуту майбутнього яхт-клубу, були обрані члени правління, визначені розміри членських внесків та порядок вступу в члени яхт-клубу. На Других зборах шанувальників водного спорту, 22 вересня 1887 року в Спаську (передмісті Миколаєва, зараз – «Сухий Фонтан»), Євгена Голикова обрали секретарем комітету. 22 серпня 1888 Морське міністерство затвердило Статут миколаївського яхт-клубу і виділило місце на річці Інгул. 7 травня 1889 яхт-клуб святкував своє офіційне відкриття. У цей день в гавані клубу був урочисто піднятий прапор і відбулися перші вітрильні перегони на четвірках і двійках.

1891 році яхта «Клавдія» водотоннажністю 27 тон, побудована за замовленням її власника Ф. Максимова в Фінляндії, встановила рекорд, самостійно прийшовши з Гельсінгфорса в Миколаїв. У 1900 році в яхт-клубі вже було 7 громадських, 20 приватних вітрильних та 8 приватних гребних судів.

За часи Радянського союзу було відкрито низку шкіл з вітрильного спорту: ДЮСШОР «Азовсталь» м. Маріуполь, ДЮСШОР «Металург» Запорізька область. Спортивні школи відкрилися у Дніпропетровську, Херсоні, Севастополі. Йде череда вдалих виступів команди радянських спортсменів на олімпійських іграх де українські спортсмени зіграли не останню роль. Протягом цього часу на хвилі підйому популярності вітрильного спорту по всій території України відкриваються нові яхт-клуби.

З виходом Україна з СРСР виникла значна проблема, адже в неї не було своєї федерації з вітрильного спорту. Через це розвиток вітрильного спорту загальмувався. У 2000 було засновано ВФУ (вітрильну федерацію України), після чого вітрильний спорт знову почав потроху відновлювати свої позиції. На сьогодні продовжується боротьба за захист старих та відкриття нових яхт-клубів.

Сьогодні найуспішнішими за результатами змагальної діяльності вважаються одеський яхт-клуб Trunsbunker, Оболонський яхт-клуб, а також парусні школи в Вишгороді, Маріуполі, Дніпрі, Миколаєві. В Україні представлені безліч класів: від дитячих – оптиміст, кадет, лазер 4.7, 420, до олімпійських – 470, фін, лазер стандарт, 49er. [2,4,5].

Створена на базі миколаївського обласного яхт-клубу спеціалізована дитячо-юнацька спортивна школа Олімпійського резерву з вітрильного спорту стала кузницею підготовки яхтсменів високого класу, які з гордістю продовжують історичні традиції своїх пращурів у змаганнях. Яхтсмени СДЮСШОР постійно беруть участь у вітрильних змаганнях світу, Європи, Олімпійських іграх, отримуючи призові місця.

Висновки. Вітрильна федерація України разом із Міністерством молоді та спорту займається розвитком вітрильного спорту вищих досягнень. З роками, фінансування видів спорту державою зменшується. Розподіл коштів залежить від досягнень спортсменів на міжнародній арені, які в свою чергу суттєво залежать від фінансування. Але шлях до олімпійських медалей починається в дитячих спортивних школах, клубних секціях. Задля розбудови масового вітчизняного вітрильництва нам потрібно заохочувати створення в містах України системного клубного руху, на кшталт Києва, Одеси, Дніпра. В Маріуполі, Бердянську, Запоріжжі, Харкові, Миколаєві та багатьох інших містах є умови для створення перегонових клубів, які відкриють дорогу до вітрильного спорту багатьом новачкам.

Література

1. Голубов А. Двадцятиріччя рідного яхт-клубу міста Миколаєва / А. Голубов. – Миколаїв, 1907. – С. 26
2. Первов Г.А. Николаевские Олимпийцы / Г.А. Первов. – Николаев: НГГУ им. П. Могила, 2003. – 112с.
3. https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D1%96%D1%82%D1%80%D0%B8%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B8%D0%B9_%D1%81%D0%BF%D0%BE%D1%80%D1%82
4. <https://edisk.ukr.net/?do=dir#cdir=0>
5. <https://sport.vnu.edu.ua/index.php/sport/article/view/458>

ОЛІМПІЙСЬКИЙ СПОРТ, ОЛІМПІЙСЬКА ОСВІТА: ІСТОРІЯ, ПРОБЛЕМИ МОЖЛИВОСТІ

Юськів Д. Ю., Семерджян М. Г.

Миколаївський національний університет імені В. О. Сухомлинського, Миколаїв

Вступ. Олімпійський спорт – найважливіша складова міжнародного спортивного руху, що невід’ємною частиною сучасного суспільного життя та міждержавних відносин. Олімпійський рух, спираючись на концепцію олімпізму, перетворився в найзначніший суспільний рух сучасної епохи, який охоплює світове суспільство в дусі взаємного визнання та співробітництва, чесної і відкритої конкуренції, де найвище за все стоїть особистість людини, її здібності та досягнення без дискримінації за расовою, національною, політичною або економічною ознаками. Ідеї олімпізму поєднують дві